

13. juli 2016

EM 2016/135

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold § 33 i Forretningsorden for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at tage initiativ til, at det territoriale forbehold for Grønland i lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. ophæves.

(Medlem af Inatsisartut Ane Hansen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse

Sømands erhvervet er et vigtigt erhverv for Grønland, og desuagtet er sømændenes arbejdsforhold ikke tilstrækkelig beskyttet ved lovgivning. Dette gælder for samtlige søfarende, der er ansat i fiskeriet, passagertrafikken og fragtskibene.

ILO konvention af 23. februar 2006 om søfarendes arbejdsforhold, den såkaldte MLC konvention (Maritime Labour Convention MLC) indeholder blandt andet forhold, der beskytter deres arbejdsforhold. Denne konvention er implementeret i Danmark, men er ikke gældende i Grønland.

Med henblik på at opnå beskyttelse af søfarendes ansættelsesforhold her i Grønland ved lov i lighed med de gældende internationale bestemmelser for søfarendes ansættelsesforhold, og på den baggrund foreslår jeg hermed, at Naalakkersuisut pålægges at arbejde for at ILO konventionen af 23. februar 2006 om søfarendes arbejdsforhold gøres gældende gennem kongelig anordning for således, at sikre at de søfarendes arbejdsforhold beskyttes gennem lovgivning.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

I henhold til besvarelsen af § 37-spørgsmål nr. 2016/57 hersker der tvivl om, hvorvidt de sagsområder, som er omfattet af lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v., helt eller delvist er grønlandske sagsområder. Det anføres herunder, at:

Grundlæggende drejer det sig om at kunne afgrænse reglerne i lov om søfarendes ansættelsesforhold i forhold til de almindelige grønlandske arbejdsmarkedsretlige regler for at kunne vurdere de økonomiske og administrative konsekvenser for Landskassen.

Det følger heraf, at enhver vurdering af de økonomiske og administrative konsekvenser vil være forbundet med betydelig usikkerhed i mangel af en egentlig – og mere omfattende – analyse. Der kan dog forsøgsvis anføres et skøn.

Det anføres således i besvarelsen af § 37-spørgsmål nr. 2016/57, at:

En ophævelse af de territoriale forbehold for Grønland vil kræve at der gennemføres tilsvarende regler som i Lov om søfarendes ansættelsesforhold og de bekendtgørelser, der er udstedt i medfør af denne.

I henhold til besvarelsen er der udstedt omkring 20 nye eller reviderede bekendtgørelser i forbindelse med ratifikationen af ILO konventionen af 23. februar 2006 om søfarendes

arbejdsforhold ("Maritime Labour Convention, MLC"), som er gennemført i Danmark ved lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. En gennemgang af loven, foruden de tilhørende bekendtgørelser, med henblik på eventuelle tilpasninger til grønlandske forhold antages at indebære omkostninger svarende til omkring 0,5 – 1 årsværk (250- 500.000 kroner). Heri indgår omkostninger til brug for udarbejdelsen af det forslag, hvorigennem loven fremlægges til vedtagelse i Inatsisartut.

Under forudsætning af, at den efterfølgende administration og håndhævelse af lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. kan overlades til de danske myndigheder burde ikraftsættelsen ikke komme Naalakkersuisut yderligere til last. Såfremt det derimod skulle vise sig, at kompetenceforholdet er delt mellem Grønland og Danmark, kan det selvsagt ikke udelukkes, at der af Naalakkersuisut vil skulle afsætte midler til administration og håndhævelse – en udgift, som måske kunne beløbe sig til mellem 0,25 – 0,5 årsværk om året (125- 250.000 kroner).

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervet

I henhold til besvarelsen af §37-spørgsmål nr. 2016/57 fremgår, at:

For så vidt angår de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet må det dog antages at disse vil være begrænsede da de væsentligste forhold af økonomisk betydning omkring løn og ansættelsesforhold er baseret på aftale og overenskomster mellem rederierne og besætningsmedlemmerne.

Og videre:

Konventionen gælder ikke for fiskeskibe, hvorfor de praktiske problemer for Grønland ved at stå uden konventionen er begrænsede, idet ingen grønlandske handelsskibe for nuværende er beskæftiget i international fart.

Jeg finder ikke umiddelbart anledning til at anfægte Naalakkersuisuts vurdering.

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Ingen